

Lloc d'acampada. Foto Josep Castells

A continuació, a l'Ajuntament d'Arnes, un bonic edifici renaixentista de tres plantes, que data de 1584, amb uns bonics finestrals amb ornamentacions i unes cornises de pedra molt treballades entre un pis i l'altre, tingué lloc la reunió de delegats de les entitats assistents a l'Aplec. Aquest any, a més de comentar i valorar la marxa de l'Aplec i fer l'elecció de l'entitat que assumirà l'organització l'any vinent, es va aprovar l'ideari-guia de l'organització, que és el document que fa explícits els objectius i les finalitats que es proposen en aquestes trobades dels excursionistes de tots els Països Catalans. També conté unes recomanacions i unes pautes per a les entitats que vulguin assumir-ne l'organització en les properes edicions.

Posà fi a les activitats del diumenge l'actuació dels Grallers d'Arnes que amb un cercavila congregaren la gent a la plaça per degustar un cremat.

El dilluns 8 de desembre, dia de la cloenda, l'excursió cultural visitava Horta de Sant Joan i els seus museus, l'excursió a peu, sortint de l'Horta feia la pujada al Tossal o muntanya de Santa Bàrbara tot passant pel convent de Sant Salvador, un antic monestir franciscà on va habitar Sant Salvador d'Horta entre 1547 i 1559 i que es féu famós pels seus miracles.

El Tossal d'Horta és un magnífic mirador envers les muntanyes del Port, serres de Pàndols, Cavalls i l'immensa plana que s'endinsa per les terres aragoneses. Al migdia, ja de retorn a Arnes i a la plaça de la Vila tingué lloc l'acte de cloenda d'aquest XXI Aplec, amb l'entrega de l'ensinya dels Aplecs a les entitats del País Valencià que organitzaran la propera edició. Tot seguit l'Associació de Dones d'Arnes van ballar la Jota d'Arnes i després tots junts al Casal vam fer el vermut de cloenda.

Volem donar les gràcies a la gent del Foment Excursionista de Barcelona per l'organització d'aquest Aplec, que malgrat les dificultats i complicacions que va portar-los la neu, van anar superant amb encert tots els entrebancs, i agrair a la gent d'Arnes la seva acollida per poder fer aquest XXI Aplec.

Josep Castells i Gironès

La cova de Santa Agnès, Sant Llorenç de Munt

L'excursió a la cova de Santa Agnès té, indubtablement, un doble atractiu. En primer lloc, l'estricta interès espeleològic, que en aquesta oportunitat ve donat per l'existència dins de la cavitat, d'una curiosa sèrie de "gours" escalonats que normalment estan ben plens d'aigua i per l'altre cantó, l'enquadrament geogràfic de la cova, en plenes ruïnes de l'antic Monestir de Santa Agnès que va ser construït en els segles XIII o XIV i reconstruït en 1595, any gravat en la pedra de la portalada principal. En entrar per aquesta portalada i donar un tomb per entre les restes del cenobi, no es pot evitar un pensament dedicat al tipus de vida tan sever que devien portar a terme en aquella època les monges benedictines que varen habitar-lo, quan aquells indrets es trobaven en una situació d'incomunicació i solitud gairebé total.

La cavitat s'obre lògicament en conglomerats i està formada principalment, per una cambra allargada, baixa de sostre i amb la planta ocupada en la seva major part per una cadena de "gours", de mida considerable.

Aquestes curioses formacions litogèniques, fan les funcions de veritables preses naturals i emmagatzemen una important quantitat d'aigua, que assortia antigament el Monestir, ara compleix perfectament com a font, s'ofereix a l'excursionista que visita aquella bonica zona de Sant Llorenç.

L'exploració de la cova es pot realitzar en poc temps i sense cap mena de dificultat tècnica, però l'escassa alçada de la volta i l'aigua que omple els "gours" obliguen a mullar-se una mica, ja que en una bona part de la galeria aquests petits llacs ocupen tota la seva amplada.

Antoni Rocías

Una visita a la Sima del Campillo (canal de Navarrés País Valencià)

La veterania no ha pogut encara lliurar-me d'una sensació de nerviosisme molt característica en els moments que precedeixen el començament d'una exploració subterrània.

Són aquells moments en que, en acabar la marxa d'aproximació (curta o llarga) i situat ja prop de l'entrada de la cavitat, comences a canviar-te la roba, preparar el carburer i equipar-te degudament, per poder dur a terme aquella activitat que tal vegada portes molt de temps desitjant realitzar.

Aquesta íntima sensació, tan difícil d'explicar i que probablement cada individu experimenti d'una forma diferent, és més notable com més envergadura o més espectacularitat té l'exploració que s'està a punt d'iniciar.